

534.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 3 lipca 1923 r.

w sprawie zmiany § 5 rozporządzenia z dnia 4 grudnia 1920 r. w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 8 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 603).

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwieniu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. P. P. P. Nr. 65 poz. 394) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp drugi § 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z d. 4 grudnia 1920 r. w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 782) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 8 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 603) otrzymuje brzmienie: „Osoby interesowane mogą otrzymywać na żądanie odpisy ugody lub orzeczenia oraz wyciągi z protokołów Komisji za opłatą po 2.000 marek polskich od arkusza”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

*L. Darowski*Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

535.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 czerwca 1923 r.

w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Na zasadzie dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. a) W pozycji 6 listy kolejności ładunków, zamieszczonej w § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 477) uzupełnionego rozporządzeniami z dnia 30 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 836), z dnia 12 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. 1923 r. № 3, poz. 17), z dnia 1 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 14, poz. 93) i z dnia 4 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 362) — skreśla się nagłówek a) oraz cały punkt b);

b) do tejże listy kolejności włącza się nową pozycję 7), o brzmieniu następującem:

„7. a) drzewo osikowe, adresowane do fabryk zapalek, oraz drzewo olszowe i lipowe, adresowane do fabryk ołówków;

b) drzewo budulcowe okrągłe i tarte, nadawane pod adresem urzędów Ministerstwa Robót Publicznych;

c) pozycję 7 tejże listy kolejności oznacza się jako pozycję 8, punkt zaś l) tejże pozycji otrzymuje brzmienie następujące:

l) drzewo nieobrobione, nadawane do tartaków i innych zakładów obróbki drzewa, drzewo obrobione, nadawane przez tartaki, drzewo bukowe i materiał tarty pod adresem fabryk mebli oraz meble lub części składowe mebli;

d) pozycje 8, 9, 10 i 11 tejże listy kolejności oznacza się odpowiednio numerami 9, 10, 11 i 12, przyczem dotychczasowa pozycja 12 podlega w całości skreśleniu,

e) w dotychczasowej pozycji 10 (nowej 11) skreśla się cały punkt a) oraz literę b), służącą za nagłówek następnego punktu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*Minister Skarbu: *W. Grabski*Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

536.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 7 lipca 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na linjach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. 1919 r. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolejach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się taryfę osobową:

a) na linjach Wilanowskiej i Grójeckiej do 540 mk. w klasie III od osoby i kilometra do 810 mk. w klasie II od osoby i kilometra oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób;

b) na linii Jabłonna—Wawer—Karczew do 190 mk. w klasie III od osoby i kilometra do 285 mk. w klasie II od osoby i kilometra oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty związane z przewozem osób.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 432).

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

537.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 7 lipca 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej na normalnotorowej kolei dojazdowej Warszawa Gdańska—Młociny.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty za przewóz osób na normalnotorowej kolei dojazdowej Warszawa Gdańska-Młociny, wyszczególnione w § 3 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 maja 1923 r. (Dz. Ustaw № 55, poz. 395), zmienia się na:

O d i d o	D o i o d	B i l e t y			
		Jednoro-zowe	Po-wrotne	Mieście-czne	Sezono-we (trzy-miesięcz-ne)
S t a c j i		M a r e k			
Warszawa-Gdańska	Bielany	3000	6000	—	—
Warszawa-Gdańska	Młociny	3800	7600	114000	300000
Bielany	Młociny	1600	—	—	—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

538.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 9 lipca 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach tymczasowej komunikacji towarowej pomiędzy polskim Śląskiem Górnym a resztą Polski (włączając w to stacje należących do Polski, lub zarządzanych przez nią kolei obszaru W. M. Gdańska) przez niemiecki Śląsk Górny.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) oraz art. 438 polsko-niemieckiej Konwencji Górnośląskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 44, poz. 371) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z 23 grudnia 1922 r., ogłoszonym w Dzienniku Ustaw R. P. z 18 stycznia 1923 r., № 5, poz. 30, należy przeprowadzić następujące zmiany i uzupełnienia:

1. W rozdziale a. ust. 1), słowa „Międzynarodowej Konwencji (K. M.) o przewozie towarów kolejami żelaznymi (Konwencja Berneńska)” zastępuje się słowami „Międzynarodowej Konwencji o przewozie towarów kolejami żelaznymi (K. M.)”.

2. W rozdziale B ust. 4) a) uzupełnia się słowami „przy przewozie mleka używa się biletów na przewóz mleka, wydawanych przez kolej wysyłającą”.

3. W rozdziale B ust. 7) a) uzupełnia się słowami: „przewoźne za mleko i t. d. oblicza się według taryfy wyjątkowej na mleko № 12 (dawna 25) na zasadach górnośląskiej taryfy sąsiedzkiej”.

4. W rozdziale B ust. 8) uzupełnia się ustępem następującym:

„c) Przy odprawianiu mleka i t. d. za biletami opłaca nadawca przewoźne do granicy Państwa pod Łęką (Costau), zaś przewoźne od granicy Państwa pod Costau do stacji docelowej opłaca odbiorca”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*